

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 10. júla 2019*

„Odvolanie – Žaloba o náhradu škody proti Európskej komisii – Rozhodnutie Komisie o skončení spolupráce v rámci siete Team Europe – Náhrada škody – Námietka neprípustnosti vznesená Komisiou – Zmluvná alebo mimozmluvná povaha sporu“

Vo veci C-19/18 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 5. januára 2018,

VG, právny nástupca **MS**, v zastúpení: L. Levi, avocate,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: I. Martínez del Peral, C. Ehrbar a B. Mongin, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, sudcovia C. Toader (spravodajkyňa), A. Rosas, L. Bay Larsen a M. Safjan,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 11. apríla 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

- 1 VG, právny nástupca MS, sa svojím odvolaním domáha zrušenia uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 31. mája 2017, MS/Komisia (T-17/16, neuvverejnené, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2017:379), ktorým tento súd zamietol žalobu podanú MS o uloženie povinnosti Komisii nahradiť škodu spôsobenú jej rozhodnutím skončiť jeho spoluprácu v rámci siete Team Europe.

Právny rámec

- 2 Článok 268 ZFEÚ stanovuje:

„Súdny dvor Európskej únie má právomoc rozhodovať spory o náhrade škody podľa článku 340 druhého a tretieho odseku.“

- 3 Článok 340 tejto Zmluvy znie:

„Zmluvná zodpovednosť Únie sa spravuje právom, ktorým sa spravuje príslušná zmluva.

V prípade nezmluvnej zodpovednosti Únia, v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov, napraví akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií.

...“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 4 Team Europe je miestna sieť komunikácie, ktorej hlavnou úlohou je pomáhať zastúpeniam Komisie v ich oznámeniach o európskych politikách na miestnej úrovni a ktorej členovia vystupujú ako prednášajúci, moderátori, organizátori podujatí a odborníci na komunikáciu.
- 5 Títo prednášajúci sú viazaní s Komisiou na základe „listu o dohode a pristúpení k Team Europe“. Tento list stanovuje možnosť každej zmluvnej strany kedykoľvek vypovedať túto dohodu písomne, bez ďalšej podmienky. Členovia siete Team Europe nie sú odmeňovaní Komisiou. Naopak, v závislosti od dostupných rozpočtových prostriedkov im Komisia s cieľom pomôcť im pri plnení úloh prednášajúceho poskytuje bezplatnú podporu, ktorú predstavujú koordinačné stretnutia, školiace semináre, internetová komunikačná platforma a komunikačné nástroje. V liste o dohode a pristúpení k Team Europe sa ďalej uvádza, že členovia siete Team Europe konajú dobrovoľne a že môžu prijať náhradu svojich nákladov alebo primeranú náhradu od organizátorov podujatí, na ktorých sa zúčastňujú.
- 6 MS bol členom siete Team Europe v období od 20. júla 2011 do 10. apríla 2013 na základe listu o dohode a pristúpení k Team Europe medzi stranami sporu, ktorý bol podpísaný v Paríži (Francúzsko) 8. júla 2011 (ďalej len „list o dohode“) vedúcim zastúpenia Komisie vo Francúzsku a v Montpellier (Francúzsko) 20. júla 2011 zo strany MS. Podľa tohto listu sa malo jeho členstvo v sieti Team Europe skončiť 30. júna 2014. Dňa 10. apríla 2013 vedúci zastúpenia Komisie vo Francúzsku telefonicky informoval dotknutú osobu, že bola ukončená jeho spolupráca s touto sieťou, pričom toto rozhodnutie bolo následne potvrdené listom, z dôvodu, že počas svojej činnosti konal v súvislosti s účastníkmi nenáležitým spôsobom.
- 7 Dôvodom, ktorý uviedol vedúci zastúpenia Komisie vo Francúzsku, bolo, že dostal sťažnosť týkajúcu sa správania MS, a to zo strany žien, ktoré sa zúčastnili na konferencii alebo seminári siete Team Europe.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnuté uznesenie

- 8 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 11. januára 2016 MS požiadal o poskytnutie právnej pomoci na účely podania žaloby o náhradu škody.
- 9 Uznesením z 3. mája 2016, MS/Komisia (T-17/16 AJ, neuverejnené, EU:T:2016:446), predseda Všeobecného súdu vyhovel jeho žiadosti o poskytnutie právnej pomoci.
- 10 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. júla 2016 podal MS žalobu o náhradu škody na Všeobecnom súde.
- 11 MS navrhol, aby Všeobecný súd:
 - určil mimozmluvnú zodpovednosť Komisie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho konania tejto inštitúcie, vo výške 20 000 eur,
 - uložil Komisii povinnosť uverejniť list s ospravedlnením vo vzťahu k jeho osobe a opätovne ho zaradiť do siete Team Europe,
 - vyzval na predloženie dokumentov, ktoré Komisia vyhlásila za dôverné a na ktorých Komisia založila svoje rozhodnutie o skončení jeho spolupráce so sieťou Team Europe, a
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 12 Samostatným podaním doručeným 6. októbra 2016 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 130 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu a navrhla, aby bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť trovy konania.
- 13 Vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti, ktoré boli podané do kancelárie Všeobecného súdu 21. novembra 2016, MS navrhol, aby ju Všeobecný súd zamietol.
- 14 Napadnutým uznesením prijatým na základe článku 126 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu tento súd námietke neprípustnosti vyhovel. Všeobecný súd rozhodol, že predmetom žaloby je v skutočnosti návrh na náhradu škody zmluvnej povahy. Keďže list o dohode neobsahuje rozhodcovskú doložku, tento súd vyhlásil nedostatok svojej právomoci.

Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

- 15 Uznesením z 30. novembra 2017 Súdny dvor vyhovel žiadosti odvolateľa o poskytnutie právnej pomoci.
- 16 Svojím odvolaním odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:
 - zrušil napadnuté uznesenie,
 - v dôsledku toho vrátil vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol o dôvodnosti žaloby v prvostupňovom konaní, ktorá naň bola podaná, alebo ak Súdny dvor usúdi, že to stav konania dovoľuje, vyhovel návrhom odvolateľa v prvostupňovom konaní,
 - v dôsledku toho uznal mimozmluvnú zodpovednosť Komisie na základe článku 268 a článku 340 druhého odseku ZFEÚ,

- nariadil predloženie dokumentov, ktoré Komisia vyhlásila za dôverné a ktoré predstavujú nevyhnutný základ rozhodnutia o skončení jeho spolupráce v rámci siete Team Europe,
 - uložil povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu vyplývajúcu z nesprávneho konania Komisie, určenú *ex aequo et bono* vo výške 20 000 eur,
 - uložil Komisii povinnosť uviesť list s ospravedlnením a opätovne ho zaradiť do siete Team Europe a
 - uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania v oboch stupňoch.
- 17 Listom z 21. februára 2018 bol Súdny dvor informovaný o úmrtí MS 16. februára 2018, ako aj o rozhodnutí VG pokračovať v konaní.
- 18 Vo svojej replike z 28. mája 2018 VG vzal späť svoje návrhy v časti opätovného zaradenia do siete Team Europe.

O odvolaní

- 19 Na podporu svojho odvolania uvádza VG dva odvolacie dôvody založené na jednej strane na nesprávnom právnom posúdení pri právnej kvalifikácii žaloby o náhradu škody, ako aj na porušení povinnosti odôvodnenia a na druhej strane na nesprávnom právnom posúdení pri právnej kvalifikácii listu o dohode, porušení povinnosti odôvodnenia, ako aj skreslení skutkových okolností.

O prvom odvolacom dôvode ako celku a o prvej a druhej časti druhého odvolacieho dôvodu posudzovaných spoločne, založených na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o klasifikáciu žaloby a porušenie povinnosti odôvodnenia

Argumentácia účastníkov konania

- 20 V prvom rade, pokiaľ ide o údajné porušenie povinnosti odôvodnenia, odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd predovšetkým nevysvetlil, prečo návrh na náhradu škody nevyhnutne súvisí s výkladom listu o dohode, zatiaľ čo konanie vytykané v tomto návrhu nie je skončenie údajnej zmluvy, ale porušenie základných práv MS pri vybavovaní sťažnosti podanej proti nemu, takže výklad tohto listu nie je ani potrebný, ani nevyhnutný na preskúmanie tohto návrhu v zmysle bodu 80 rozsudku z 18. apríla 2013, Komisia/Systran a Systran Luxembourg (C-103/11 P, EU:C:2013:245).
- 21 Ďalej, napadnuté uznesenie neuvádza dôvody, pre ktoré sa Všeobecný súd domnieval, že vybavovanie sťažnosti proti MS zo strany Komisie je nevyhnutne spojené s výkladom listu o dohode. Tento list neobsahuje žiadne ustanovenia týkajúce sa vybavovania akýchkoľvek sťažností ani žiadnej povinnosti Komisie odôvodniť upustenie od spolupráce s prednášajúcim siete Team Europe. Právne pravidlá, medzi ktoré patria aj základné práva, ktoré boli údajne porušené, sa uplatňujú nezávisle od ustanovení listu o dohode.
- 22 Nakoniec, časti žaloby na Všeobecnom súde zostali bez odpovede Všeobecného súdu, ktorý objektívnym a komplexným spôsobom vzhľadom na rôzne prvky obsiahnuté v spise neoveril, či existoval skutočný zmluvný kontext, v súlade s tým, čo sa vyžaduje v rozsudku z 18. apríla 2013, Komisia/Systran a Systran Luxembourg (C-103/11 P, EU:C:2013:245).
- 23 VG tiež tvrdí, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu listu o dohode.

24 V druhom rade, pokiaľ ide o údajné nesprávne právne posúdenie, ktorého sa Všeobecný súd dopustil pri kvalifikácii žaloby ako „zmluvnej povahy“, VG v podstate tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne kvalifikoval list o dohode ako „zmluvu“, hoci ide skôr o nezáväzné usmernenia, ktoré jednostranne vymedzila Komisia a ktoré upravujú fungovanie siete Team Europe. Komisia nikdy neuviedla, že vzťah je zmluvnej povahy, ako to potvrdzujú bod 21 jej pripomienok pred Európskym ombudsmanom, ako aj bod 15 uznesenia z 3. mája 2016, MS/Komisia (T-17/16 AJ, neuvverejnené, EU:T:2016:446), v ktorom Všeobecný súd rozhodol o žiadosti MS o poskytnutie právnej pomoci. List o dohode sa obmedzuje na zhrnutie práv a povinností v rámci siete Team Europe a netýka sa tých, ktoré upravujú osobitné vzťahy medzi Komisiou a MS. Nestanovuje sa v ňom sankcia za porušenie ustanovení, ktoré obsahuje, ani odkaz na uplatniteľné právo alebo na príslušné súdy, takže list o dohode sa vo väčšej miere vzťahuje len na jednoduché požiadavky správania a nie na skutočné právne väzby medzi osobami. Komisia oneskorene zmenila svoje stanovisko a odvolávala sa na zmluvnú povahu listu o dohode. Spoločným úmyslom strán nikdy nebolo vzájomne sa zaviazat' na základe zmluvy. Úmysel strán je pritom rozhodujúcim faktorom, pokiaľ ide o kvalifikáciu právneho aktu ako aktu zmluvnej povahy. Všeobecný súd tak najmä nesprávne kvalifikoval list o dohode ako „zmluvu“ a porušil svoju povinnosť odôvodnenia.

25 Komisia navrhuje zamietnuť prvý odvolací dôvod a prvú a druhú časť druhého odvolacieho dôvodu.

Posúdenie Súdneho dvora

26 V prvom rade treba pripomenúť, že v prípade súdnych konaní proti Únii, pri ktorých sa namieta proti jej zodpovednosti za škodu, ZFEÚ stanovuje rozdelenie právomocí medzi súdmi Únie a vnútroštátnymi súdmi.

27 Pokiaľ ide o mimozmluvnú zodpovednosť Únie, z článku 340 druhého odseku ZFEÚ v spojení s článkom 268 ZFEÚ vyplýva, že spory týkajúce sa takejto zodpovednosti patria do právomoci súdov Únie.

28 Na účely určenia súdu príslušného rozhodnúť o konkrétnej žalobe smerujúcej proti Únii s cieľom založiť jej zodpovednosť za škodu treba preskúmať, či predmetom uvedenej žaloby je zmluvná, alebo mimozmluvná zodpovednosť Únie (rozsudok z 18. apríla 2013, Komisia/Systran a Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, bod 61, ako aj citovaná judikatúra).

29 Na tento účel nemôžu súdy Únie založiť svoje posúdenie iba na predpisoch uvádzaných účastníkmi konania. Samotné odvolanie sa na právne pravidlá, ktoré nevyplývajú zo zmluvy relevantnej v danej veci, ale zaväzujú strany, tak nemôže mať za následok zmenu zmluvnej povahy sporu a jeho následné odňatie príslušnému súdu. V opačnom prípade by sa povaha sporu, a teda príslušný súd, mohli svojvoľne meniť podľa predpisov, na ktoré sa strany odvolávajú, čo by bolo v rozpore s pravidlami určujúcimi vecnú príslušnosť rôznych súdov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. apríla 2013, Komisia/Systran a Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, body 64 a 65, ako aj citovaná judikatúra).

30 V tejto súvislosti súdy Únie musia overiť, či predmetom žaloby o náhradu škody, o ktorej rozhodujú, je návrh na náhradu škody objektívne a vcelku spočívajúci na zmluvných právach a povinnostiach, alebo na právach a povinnostiach mimozmluvnej povahy. Na tieto účely musia dané súdy skúmať z hľadiska analýzy rôznych skutočností v spise, akými sú najmä údaje porušené právne pravidlo, povaha uvádzanej ujmy, vytýkané konanie, ako aj právne vzťahy medzi dotknutými účastníkmi, či medzi nimi existuje skutočný zmluvný rámec spojený s predmetom sporu, ktorého dôkladné preskúmanie sa javí ako nevyhnutné na rozhodnutie o uvedenej žalobe (rozsudok z 18. apríla 2013, Komisia/Systran a Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, bod 66).

- 31 V druhom rade treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia rozsudkov, ktorú má Všeobecný súd podľa článku 36 a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, mu neukladá povinnosť vypracovať také odôvodnenie, ktoré by vyčerpávajúcim spôsobom a jednotlivo rozoberalo všetky tvrdenia účastníkov sporu. Ak z odôvodnenia jasne a jednoznačne vyplývajú úvahy Všeobecného súdu, môže byť odôvodnenie implicitné pod podmienkou, že umožní dotknutým osobám oboznámiť sa s dôvodmi prijatého rozhodnutia a Súdnemu dvoru poskytne dostatok informácií, aby mohol uskutočniť svoje súdne preskúmanie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. mája 2018, *L'Oréal/EUIPO*, C-519/17 P a C-522/17 P až C-525/17 P, neuvverejnený, EU:C:2018:348, bod 67 a citovanú judikatúru).
- 32 V tomto prípade treba poukázať na to, že Všeobecný súd v bode 34 napadnutého uznesenia najprv konštatoval, že v liste o dohode sa určujú príslušné povinnosti strán, dĺžka trvania spolupráce, ako aj spôsob jej skončenia. Predovšetkým uviedol, že v bode 5 tohto listu sa uvádzajú podmienky „skončenia“. Ďalej Všeobecný súd v bode 35 tohto uznesenia rozhodol, že návrh na náhradu škody súvisel s výkladom listu o dohode, pretože žalobca sa neopieral o iné akty, ktorých by Komisia bola autorom. Okrem toho Všeobecný súd v bode 36 uvedeného uznesenia rozhodol, že vytýkané konanie malo priamu väzbu s existujúcim zmluvným vzťahom, čo ho v bode 37 napadnutého uznesenia viedlo k záveru, že návrh žalobcu na náhradu škody súvisel s výkladom listu o dohode, a v bode 38 tohto uznesenia, že tento list dával sporu zmluvnú povahu. Všeobecný súd v bode 40 napadnutého uznesenia napokon uviedol, že list o dohode neobsahoval nijakú arbitrážnu doložku, takže spor nespadá do právomoci súdov Únie.
- 33 Ďalej treba konštatovať, že Všeobecný súd dostatočne právne odôvodnil, že predmet konania je zmluvnej povahy a že podmienky, ktorými sa riadi právomoc súdov Únie, neboli splnené.
- 34 Takisto sa musí konštatovať, že žiadne z tvrdení, ktoré uviedol VG, nie je spôsobilé preukázať, že tieto úvahy obsahujú nesprávne právne posúdenie.
- 35 Konkrétnejšie, analýza vykonaná Všeobecným súdom nemôže byť spochybnená skutočnosťou, že žalobca sa opieral o citáciu vyňatú z pripomienok formulovaných Komisiou pôvodne pred ombudsmanom a prevzatú v bode 23 napadnutého uznesenia, podľa ktorej Komisia uviedla, že „členovia Team Europe [s ňou] nemajú žiadny zmluvný vzťah“.
- 36 Stanovisko, ktoré predtým vyjadrila Komisia pred ombudsmanom, totiž nie je nevyhnutne v rozpore so stanoviskom, ktoré vyplýva z námietky neprípustnosti vznesenej touto inštitúciou pred Všeobecným súdom.
- 37 V tejto súvislosti treba uviesť, že táto citácia je neúplná, keďže veta vo svojom celku spresňuje, že „členovia Team Europe nemajú zmluvný vzťah s Komisiou a nedostávajú od nej žiadnu odmenu alebo dotáciu“.
- 38 Aj za predpokladu, že uvedená citácia by sa mohla chápať tak, že vylučuje existenciu pracovnej zmluvy, keďže list o dohode vylučoval akúkoľvek odmenu a nestanovoval nijaký právny vzťah podriadenosti, neexistencia takejto zmluvy medzi Komisiou a členmi siete Team Europe nevylučuje existenciu iných povinností, na ktorých sa dohodli, takže medzi nimi existoval vzťah, ktorý by sa napriek tomu mohol kvalifikovať ako „zmluvný“ (pozri analogicky rozsudok zo 14. júla 2016, *Granarolo*, C-196/15, EU:C:2016:559, bod 25).
- 39 Okrem toho z úvah uvedených v rozhodnutí ombudsmana z 19. novembra 2015 vyplýva, že ombudsman uviedol, že „ak sa Komisia rozhodne, že nebude pokračovať vo svojom zmluvnom vzťahu s expertom alebo členom svojich sietí, musí predovšetkým poskytnúť dotknutej osobe pred prijatím svojho konečného stanoviska možnosť vyjadriť svoj názor na zamýšľané opatrenie“.

- 40 Z toho vyplýva, že predmetom sporu medzi stranami je napadnutie okolností skončenia a konkrétnejšie podmienok, za ktorých bolo vydané rozhodnutie Komisie o skončení spolupráce MS v sieti Team Europe.
- 41 Okolnosť, že žalobca poukázal na porušenie základných práv, tiež nie je spôsobilá zmeniť povahu sporu medzi stranami.
- 42 Ako sa totiž pripomenulo v bode 29 tohto rozsudku a ako Súdny dvor tiež uviedol v bode 43 rozsudku z 20. mája 2009, *Guigard/Komisia* (C-214/08 P, neuvverejnený, EU:C:2009:330), samotné odvolávanie sa na právne pravidlá nevyplývajúce zo zmluvy, ale zaväzujúce strany, nemôže mať za následok zmenu zmluvnej povahy sporu a jeho následné odňatie príslušnému súdu. V opačnom prípade by bolo možné zmeniť povahu sporu a v dôsledku toho aj oprávnený súd podľa predpisov, na ktoré sa účastníci konania odvolajú, čo by bolo v rozpore s pravidlami vecnej príslušnosti rôznych súdov.
- 43 Všeobecný súd preto správne rozhodol, že súdy Únie nemali právomoc a uviedol dostatočné dôvody, na základe ktorých dospel k záveru, že existoval skutočný zmluvný kontext spojený s predmetom sporu.
- 44 Za týchto podmienok musia byť prvý odvolací dôvod v celom rozsahu, ako aj prvá a druhá časť druhého odvolacieho dôvodu, ktoré sa posudzujú spoločne, zamietnuté ako nedôvodné.

O tretej časti druhého odvolacieho dôvodu založenej na skreslení skutkových okolností

Argumentácia účastníkov konania

- 45 Treťou časťou druhého odvolacieho dôvodu odvolateľ tvrdí, že vzhľadom na to, že list o dohode predstavuje zmluvu bez vymedzenia práva uplatniteľného na tento list, Všeobecný súd tento list skreslil.
- 46 Komisia sa domnieva, že táto tretia časť je neprípustná, alebo subsidiárne, že je nedôvodná.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 47 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva z článku 256 ods. 1 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, že odvolanie je obmedzené na právne otázky, a že Všeobecný súd je preto sám príslušný konštatovať a posudzovať relevantné skutkové okolnosti, ako aj dôkazy. Posúdenie skutkových okolností a dôkazov tak s výnimkou prípadu skreslenia nie je právnou otázkou, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania. Toto skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (rozsudok z 15. mája 2019, *CJ/ECDC*, C-170/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:410, bod 39 a citovaná judikatúra).
- 48 Ak odvolateľ tvrdí, že ide o skreslenie dôkazov Všeobecným súdom, musí podľa článku 256 ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora presne označiť dôkazy, ktoré Všeobecný súd skreslil, a preukázať pochybenia v rámci posudzovania, ktoré podľa jeho názoru viedli Všeobecný súd k tomuto skresleniu (rozsudok zo 6. septembra 2018, *Klein/Komisia*, C-346/17 P, EU:C:2018:679, bod 126 a citovaná judikatúra).
- 49 V tomto prípade odvolateľ iba stručne kritizuje odôvodnenie Všeobecného súdu, pričom nepreukázal, že je založené na skreslení skutkových okolností, o ktorých rozhoduje, a že by zjavne vyplývalo z dokumentov v spise.

- 50 Okrem toho odvolateľ po prvýkrát pred Súdny dvorom uvádza tvrdenie založené na nedostatku identifikácie uplatniteľného práva.
- 51 Toto tvrdenie preto musí byť vyhlásené za neprípustné. Podľa článku 170 ods. 1 rokovacieho poriadku totiž odvolaním nemožno meniť predmet sporu pred Všeobecným súdom. Právomoc Súdneho dvora v rámci odvolania je totiž obmedzená na posúdenie právnych riešení dôvodov prejednávanych na prvom stupni. Účastník konania v dôsledku toho nemôže po prvýkrát pred Súdny dvorom uviesť dôvod, ktorý neuviedol v konaní pred Všeobecným súdom, pretože by sa mu tým umožnilo predložiť Súdnemu dvoru, ktorého právomoc v oblasti odvolacieho konania je obmedzená, spor v širšom rozsahu, ako bol ten, ktorým sa zaoberal Všeobecný súd [uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 10. januára 2018, Komisia/RW, C-442/17 P(R), neuvyverejnené, EU:C:2018:6, bod 70 a citovaná judikatúra].
- 52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tretiu časť druhého odvolacieho treba zamietnuť.
- 53 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy musí byť odvolanie zamietnuté v celom rozsahu.

O trovách

- 54 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla uložiť VG povinnosť nahradiť trovy konania a VG nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť mu povinnosť nahradiť trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. VG je povinný nahradiť trovy konania.**

Podpisy